

Kilka pomysłów i sugestii Prałata Opus Dei odnośnie do sytuacji wywołanej koronawirusem

Ks. prał. Fernando Ocáriz dzieli się kilkoma praktycznymi pomysłami i zachęca nas do przeżywania jako nasze tego, co dotyka innych, ponieważ „gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki” (1 Kor 12, 26).

20-03-2020

Najdrożsi! Niech Jezus zachowa moje córki i moich synów!

Mierząc się z trudnościami, które w większym lub mniejszym stopniu nas dotyczą w tych chwilach w związku z narastającą pandemią wywołaną przez COVID-19, pokładajmy naszą ufność w Panu i stawmy czoła sytuacji «z siłą wiary, pewnością nadziei i żarliwością miłości»

(Franciszek, 8 III 2020). Choć sytuacja różni się w wielu miejscach, świętych obcowanie popycha nas do przeżywania jako nasze tego, co dotyka innych, ponieważ „gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki” (1 Kor 12, 26). Zjednoczmy się w modlitwie z tymi, którzy przeżywają skrajne sytuacje, jakiekolwiek by one nie były. Myślę o zarażonych teraz koronawirusem, o ludziach, którzy zostali zmuszeni do migracji, żeby uratować życie (jak to ma miejsce w Syrii w ostatnich dniach), o

rodzinach, które przeżywają tragedie, itd.

Za sprawą COVID-19 w niektórych miejscach krytyczna sytuacja wymusza zmianę normalnego życia oraz wpływa na ogólny stan ducha. Dobrze jest pamiętać, że także w tych niepewnych czasach Pan Bóg daje nam swoją łaskę, której potrzebujemy, by się uświęcać. Pomagajmy sobie nawzajem w tych sytuacjach, wykorzystując dobrze każdy dzień, ze świadomością, że gdy rzeczywistość zmusza nas do ograniczenia zewnętrznych działań, jest to dla nas okazja, by *wzrastać w głąb*.

W każdym kraju, reagując na postępującą pandemię, władze cywilne wyznaczyły pewne zasady prewencji i kontroli. Poddanie się im może wiązać się dla nas z wysiłkiem lub przeciwnościami. Posłużą nam wówczas słowa św. Josemaríi: „Miłuj

i szanuj zasady uczciwego współżycia z ludźmi i nie miej wątpliwości, że twoje lojalne poddanie się obowiązkom również przyczyni się do tego, że inni odkryją uczciwość chrześcijańską, owoc miłości Bożej, i spotkają Boga” (*Bruzda*, 322). Dla dobra wiernych i całego społeczeństwa, także władze kościelne wydały lub mogą wydać wskazówki dotyczące celebracji sakramentów, posługi duszpasterskiej. Przyjmiemy je z wdzięcznością i zaufaniem wobec Kościoła. W tym duchu należy być bardzo roztroprnymi i, gdy trzeba, odwołać zaplanowane spotkania formacyjne, by nie ryzykować niepotrzebnie.

Kiedy zalecenia władz cywilnych i kościelnych uniemożliwiają spotkania, poszukujmy kreatywnych sposobów, by utrzymać żywy nasz zapal apostolski i misję służby innym. Pierwszą rzeczą jest sprawić,

by nikt z Dzieła i Waszych przyjaciół nie czuł się sam. Możemy to czynić na przykład za pomocą częstszych rozmów telefonicznych z nimi. Tak samo z innymi bliskimi lub znajomymi, których być może nie widzieliśmy od dłuższego czasu. Możemy skorzystać z możliwości, które oferuje nam technologia, aby prowadzić spotkania formacyjne (kręgi, pogadanki, rozważania, spotkania, itp.). Warto się dzielić materiałami, które służą formacji, a które można znaleźć w internecie (są przygotowywane specjalne materiały na te chwile na www.opusdei.org), albo w innych miejscach (teksty, nagrania, filmy). Możemy też zachęcać innych do rozważania czytań i modlitw z codziennej Mszy św. wielkopostnej (na www.vaticannews.va można śledzić przez *streaming* Mszę św. Papieża). Warto dzielić się doświadczeniem prowadzenia pracy apostolskiej w tych okolicznościach. To chwile

wyjątkowe, które sprawiają, że jeszcze bardziej potrzebne staje się wzajemne wsparcie, okazywanie innym miłości i staranie, by nikt nie czuł się sam.

Na tyle, na ile pozwolą na to okoliczności i wskazówki władz cywilnych, miłość wobec innych może wyrazić się w niesieniu im pomocy (sąsiadom, znajomym z pracy, itd.). Dbajmy szczególnie o najbardziej wrażliwych - osoby starsze i chorych: w roztropny sposób należy zadbać o ich dobro duchowe i fizyczne.

Tam, gdzie ograniczenia są poważniejsze, starajmy się o budowanie pozytywnej atmosfery. Zarówno w domach przyłączonych, supernumerariuszy i przyjaciół, jak i w ośrodkach Dzieła. Starajmy się odkryć okazje do wzrastania w przyjaźni i braterstwie, które stwarzają nam te okoliczności. Mogą

w tym pomóc pewne postawy i działania: zachować dobry humor w trudnościach i wydarzeniach nieprzewidzianych, nikogo nie oskarżać, pomyśleć o tym, co przeczytać i co obejrzeć, szukać pomysłów na gry i zabawy, które pozwolą dzieciom i rodzeństwu spędzić miło czas, zabrać się za prace, które czekały na chwilę spokoju, uprawiać sport w domu, itd.

Bądźmy szczególnie wdzięczni przedstawicielom służby zdrowia, którzy w tych dniach poświęcają się w służbie nam wszystkim.

Pamiętajmy o nich i wspierając ich i doceniając ich pracę.

W końcu, módlmy się, żeby udało się nam w tym czasie zbliżyć się do Boga i być wokół nas *siewcami pokoju i radości*.

Z całego serca was błogosławi

Wasz Ojciec

Rzym, 14 marca 2020 r.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/kilka-
pomyslow-i-sugestii-pralata-opus-dei-
odnosni/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/kilka-pomyslow-i-sugestii-pralata-opus-dei-odnosni/) (08-08-2025)